

2. Spirytus przeznaczony do spożycia przez ludność lub do produkcji artykułów żywnościowych wydaje się nabywcom w stanie nie skażonym. Jednak spirytus przeznaczony do wyrobu octu nabywca obowiązany jest skażyć w octowni.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego może w poszczególnych przypadkach zezwalać na wydanie spirytusu przeznaczonego na cele niekonsumpcyjne w stanie nie skażonym, zobowiązując nabywcę do skażenia go przed użyciem lub nie nakładając takiego obowiązku.

§ 2. 1. Skażenie spirytusu polega na dodaniu domieszek, zmieniających jego smak, zapach i ewentualnie zabarwienie w taki sposób, aby bez zmiany swych innych istotnych właściwości spirytus stał się niezdatny do spożycia. W uzasadnionych przypadkach Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia może zezwolić na skażenie spirytusu w taki sposób, aby stał się niezdatny do spożycia, pomimo że nie nastąpi jednocześnie zmiana smaku, zapachu lub zabarwienia.

2. Skażenie spirytusu powinno być dokonywane pod nadzorem komisji, której skład i tryb postępowania ustala minister sprawujący nadzór nad działalnością gospodarczą jednostki, w której skażenia się dokonuje, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

3. Skażenie spirytusu w zakładzie nabywcy następować powinno niezwłocznie po zdjęciu zabezpieczeń z naczyń zawierających spirytus i po ustaleniu jego ilości.

4. Ze skażonego spirytusu pobiera się próbki, które po zabezpieczeniu przez komisję powinny być przechowywane w miejscu skażenia spirytusu przez okres 3 miesięcy.

5. W razie skażenia jednorazowo większej ilości spirytusu niż 200 l próbka obejmować powinna $\frac{1}{2}$ l, chyba że spirytus skażony zostaje na cele perfumeryjno-kosmetyczne. Przy skażeniu spirytusu na cele perfumeryjno-kosmetyczne lub jeżeli ilość skażonego spirytusu jest mniejsza niż 200 l, próbkę należy pobrać w ilości

określonej przez komisję sprawującą nadzór nad skażeniem, jednak w ilości nie mniejszej niż 0,05 l.

§ 3. 1. Środków skażających spirytus w celu otrzymania denaturatu oraz środków przeznaczonych do skażenia spirytusu, który ma być użyty do celów napędowych, dostarcza sprzedawca. Innych środków skażających dostarcza nabywca.

2. Do skażenia spirytusu wolno używać tylko takich środków, których recepta zatwierdzona została przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego może wprowadzić obowiązek używania do skażenia wyłącznie środków uprzednio zbadanych w wyznaczonym laboratorium oraz wyda szczegółową instrukcję co do trybu badania środków skażających oraz sposobu ich zabezpieczenia i przechowywania.

§ 4. 1. We wszystkich przypadkach, gdy zakup spirytusu dokonany ma być po niższej cenie niż obowiązująca w sklepach detalicznych przy sprzedaży dla ludności, nabywca obowiązany jest w zamówieniu (umowie) wskazać cel, na jaki spirytus będzie użyty.

2. Użycie spirytusu na inne cele niż podane w zamówieniu (umowie) wymaga zezwolenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego powinien uzależnić udzielenie zezwolenia od uiszczenia przez nabywcę dopłaty w wysokości różnicy pomiędzy ceną, po jakiej spirytus został zakupiony, a ceną, po jakiej sprzedawany jest spirytus na cele, na które rzeczywiście ma być użyty.

§ 5. W sprawach obrotu spirytusem nie uregulowanych tym zarządzeniem zachowują moc przepisy dotychczasowe.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

281

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 lutego 1955 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministrowi Obrony Narodowej i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie § 4 ust. 2 i § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny na produkty nietypowe i opłaty za nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministrowi Obrony Narodowej, zwane dalej „przedsiębiorstwami - dostawcami” — na zamówienia jednostek (zakładów) wojskowych lub przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, zwanych dalej „odbiorcami wojskowymi”, oraz na zamówienia jednostek gospodarki społecznej spoza wojska, zwanych dalej „odbiorcami cywilnymi” —

ustalane są na zasadach i w trybie określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty (wyroby) nie objęte obowiązującymi cennikami, wykonywane na indywidualne zamówienia, których produkcja ma charakter niepowtarzalny, jednostkowy lub małoseryjny, do których wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowych receptur lub które wykonywane są według warunków technicznych określanych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 3. Ceny na produkty nietypowe i opłaty za nietypowe usługi ustala się dla każdego zamówienia.

§ 4. 1. Podstawą do ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi (§ 2) jest kalkulacja

wstępna kosztu własnego produktu (usługi) sporządzona przez przedsiębiorstwo - dostawcę według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego produktu (usługi) powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa - dostawcy ustala ilości i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz rodzaje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania produktu nietypowego lub nietypowej usługi.

3. Komórka planowania przedsiębiorstwa - dostawcy na podstawie danych wymienionych w ust. 2 otrzymanych z działu głównego technologa ustala planowany koszt własny produktu lub usługi według obowiązujących zasad, przyjmując:

- 1) koszt materiałów bezpośrednich oraz paliwa technologicznego — według norm i cen obowiązujących w dniu sporządzania kalkulacji wraz z narzutem kosztów zakupu obliczonym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów;
- 2) koszty specjalne — według kosztu wytworzenia modeli, narzędzi, sprawdzianów itp. lub według ich ceny nabycia; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy jej koszt ustalić na podstawie cennika, a w jego braku w porozumieniu z jednostką, która dokonała obróbki, poszczególne rodzaje kosztów specjalnych należy wykazywać w oddzielnych pozycjach;
- 3) koszt robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;
- 4) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, zapatrzenia i zbytu) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-ekonomicznego; obliczenia narzutów kosztów wydziałowych dokonuje się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów biorących udział w wykonywaniu danego produktu nietypowego lub nietypowej usługi.

§ 5. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwo - dostawcę na zamówienia odbiorców wojskowych, ustalane są z tymi odbiorcami bez względu na wartość zamówienia.

2. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia między przedsiębiorstwem-dostawcą a odbiorcą wojskowym — ceny ustala szef Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo-dostawca wykonujące nietypowe produkty i usługi na zamówienie odbiorcy wojskowego przesyła temu odbiorcy do uzgodnienia dwa egzemplarze sporządzonej przez siebie zgodnie z § 4 kalkulacji wstępnej kosztów własnych wykonania nietypowego produktu (usługi) w terminie 15 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Odbiorca wojskowy w terminie 10 dni od daty otrzymania kalkulacji wstępnej zawiadamia przedsiębiorstwo - dostawcę:

- 1) o przyjęciu ceny produktu (usługi), przesyłając mu równocześnie podpisany przez dowódcę (szefa, dyrektora) jeden egzemplarz kalkulacji bądź
- 2) o zgłoszeniu swoich zastrzeżeń do proponowanej ceny, dokonując równocześnie zwrotu jednego egzemplarza kalkulacji wraz ze swoimi uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych.

3. W przypadku nieprzyjęcia przez odbiorcę wojskowego proponowanej ceny (ust. 2 pkt 2) przedsiębiorstwo - dostawca obowiązane jest przeprowadzić ponowną analizę sporządzonej kalkulacji i zawiadomić odbiorcę wojskowego w terminie 7 dni od daty otrzymania jego zastrzeżeń o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny do szefa Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej (§ 5 ust. 2).

4. Przy zamówieniach dotyczących remontów kapitałnych jednostek pływających przedłuża się termin określony w ust. 1 do 25 dni, a termin przewidziany w ust. 2 do 15 dni.

§ 7. Ceny produktów (wyrobów) i usług nietypowych, wykonywanych lub świadczonych na zamówienia odbiorców cywilnych, ustalane są:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez przedsiębiorstwo-dostawcę w porozumieniu z odbiorcą cywilnym, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia ceny ustala Ministerstwo Obrony Narodowej w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca cywilny;
- 2) jeżeli wartość zamówienia przekracza 50.000 zł — przez Ministerstwo Obrony Narodowej w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca cywilny.

§ 8. Upoważnia się do decydowania w imieniu Ministerstwa Obrony Narodowej w sprawie ustalania cen, o których mowa w § 7:

- 1) dyrektorów zarządów przedsiębiorstw w odniesieniu do podporządkowanych im przedsiębiorstw-dostawców w przypadkach, gdy:
 - a) przedsiębiorstwo-dostawca nie osiągnęło porozumienia z odbiorcą cywilnym w sprawie cen przy zamówieniu, którego wartość nie przekracza 50.000 zł,
 - b) wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 200.000 zł;
- 2) szefa Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej w odniesieniu do:
 - a) przedsiębiorstw-dostawców podporządkowanych zarządom przedsiębiorstw, gdy wartość zamówienia przekracza 200.000 zł,
 - b) pozostałych przedsiębiorstw-dostawców (nie podporządkowanych zarządom przedsiębiorstw), gdy nie osiągnięto porozumienia dostawcy z odbiorcą przy zamówieniach o wartości do 50.000 zł, oraz we wszystkich przypadkach, gdy wartość zamówienia przekracza 50.000 zł.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo-dostawca wykonujące produkty (usługi) nietypowe na zamówienia odbiorców cywilnych obowiązane jest w terminie 15 dni od daty otrzymania zamówienia:

- 1) przy wartości zamówienia do 50.000 zł — przesłać odbiorcy do uzgodnienia dwa egzemplarze kalkulacji planowanych kosztów własnych, sporządzonej według zasad podanych w § 4;
 - 2) przy wartości zamówienia ponad 50.000 zł — sporządzić wniosek o ustalenie ceny i przesłać go wraz z 4 egzemplarzami kalkulacji do właściwego zarządu przedsiębiorstw (§ 8 pkt 1 lit. b) lub do Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej (§ 8 pkt 2) przesyłając równocześnie piąty egzemplarz kalkulacji odbiorcy wraz z zawiadomieniem go o złożeniu wniosku.
2. Przedsiębiorstwa-dostawcy podporządkowane zarządom przedsiębiorstw po otrzymaniu zamówienia, któ-

tego wartość przekracza 200.000 zł, składają wniosek o ustalenie ceny do Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej (§ 8 pkt 2 lit. a) za pośrednictwem właściwego zarządu przedsiębiorstw, który przesyła zaopiniowany wniosek do Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej w terminie 7 dni od daty jego otrzymania.

§ 10. 1. Odbiorca cywilny w przypadku określonym w § 9 ust. 1 pkt 1 zawiadamia przedsiębiorstwo-dostawcę w terminie 10 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu proponowanej ceny nietypowego produktu (usługi) lub zgłasza swoje zastrzeżenia, postępując w obydwu przypadkach stosownie do zasad ustalonych w § 6 ust. 2 pkt 1 i 2 dla odbiorcy wojskowego.

2. Przedsiębiorstwo-dostawca obowiązane jest w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń odbiorcy cywilnego:

1) przeprowadzić ponowną analizę kalkulacji i zawiadomić odbiorcę o przyjęciu jego zastrzeżeń lub

2) jeżeli nie godzi się ze zgłoszonymi zastrzeżeniami, złożyć wniosek o ustalenie ceny:

— przedsiębiorstwo-dostawca podporządkowane zarządowi przedsiębiorstw — właściwemu zarządowi (§ 8 pkt 1 lit. a),

— przedsiębiorstwo-dostawca nie podporządkowane zarządowi przedsiębiorstw — do Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej (§ 8 pkt 2 lit. b)

z dołączeniem do wniosku 4 egzemplarzy kalkulacji wstępnej kosztów własnych produktu (usługi) i równoczesnym przesłaniem piątego egzemplarza kalkulacji odbiorcy cywilnemu wraz z zawiadomieniem go o złożeniu wniosku.

§ 11. 1. Szef Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej lub dyrektor zarządu przedsiębiorstw — zarówno w przypadku określonym w § 9 ust. 1 pkt 2, jak i w przypadku określonym w § 10 ust. 2 pkt 2 — przesyła w terminie 15 dni od daty otrzymania wniosku i kalkulacji dwa egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca cywilny, określając wysokość proponowanej ceny. W tym samym terminie, licząc od daty otrzymania kalkulacji, odbiorca cywilny powinien złożyć swemu ministerstwu ewentualne zastrzeżenia co do wysokości proponowanej ceny. Ministerstwo odbiorcy cywilnego może w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku i kalkulacji zgłosić swoje zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając jeden egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych.

2. W przypadku niezgłoszenia w terminie określonym w ust. 1 zastrzeżeń lub zaakceptowania proponowanej ceny szef Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej (dyrektor zarządu przedsiębiorstw) w terminie 7 dni przesyła przedsiębiorstwo-dostawcy 2 egzemplarze decyzji o ustaleniu ceny. Przedsiębiorstwo-dostawca obowiązane jest przesłać natychmiast jeden egzemplarz otrzymanej decyzji odbiorcy cywilnemu.

§ 12. W przypadku gdy szef Departamentu Finansów Ministerstwa Obrony Narodowej lub dyrektor właściwego zarządu przedsiębiorstw sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem-dostawcą otrzymał zastrzeżenia, z którymi się nie godzi, przesyła w terminie 14 dni od daty otrzymania zastrzeżeń akta w sprawie ustalenia ceny do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, powiadamiając równocześnie o tym ministerstwo odbiorcy cywilnego.

§ 13. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) uważa się wykonywanie przez przedsiębiorstwo-dostawcę na zamówienia odbiorców (wojskowych i cywilnych):

a) nietypowych skomplikowanych remontów, rozbiórek i demontaży, gdy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji,

b) robót w ramach specjalnych akcji awaryjnych.

2. Dla typu robót (usług) wymienionych w ust. 1 przedsiębiorstwo-dostawca ustala w porozumieniu z odbiorcą limit należności (cenę orientacyjną). Limit ten ustalany jest:

1) na podstawie kalkulacji wynikowej uprzednio wykonywanych przez przedsiębiorstwo-dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;

2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) w porozumieniu z komórką planowania.

4. Limit należności bez względu na wartość całego zamówienia jest ustalany przez przedsiębiorstwo-dostawcę:

1) gdy zamówienia dokonał odbiorca wojskowy — w trybie określonym w § 6;

2) gdy zamówienia dokonał odbiorca cywilny — w trybie określonym w § 9 ust. 1 pkt 1 i w § 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, a w przypadku niemożności dojścia do porozumienia — w trybie określonym w § 10 ust. 2 pkt 2 oraz w § 11 i w § 12.

5. Ostateczne rozliczenie za wykonanie zamówienia następuje w oparciu o koszt własny roboty i usługi według kalkulacji wynikowej z dodaniem 3% zysku, przy czym górną granicą ostatecznego rozliczenia jest ustalony limit należności.

6. W przypadku gdy zamówienia dokonał odbiorca cywilny, kalkulacja wynikowa, o której mowa w ust. 5, podlega każdorazowo zatwierdzeniu przez Ministerstwo Obrony Narodowej (Departament Finansów lub zarząd przedsiębiorstw) w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca.

§ 14. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany w:

1) § 6 — gdy zamówienia dokonał odbiorca wojskowy;

2) § 9 ust. 1 pkt 1 i § 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 — gdy zamówienia dokonał odbiorca cywilny, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w § 10 ust. 2 pkt 2 oraz w § 11 i w § 12.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: K. Rokosowski
Marszałek Polski